

ה' הָאֱלֹקִים • ה' הַזָּאֱלֹקִים • הַזָּאֱלֹקִים

סוד "שהורה אני ונאה בנות ירושלים"

מסביר ה"מגלה עמקות" (אפן רמא) על שאלה
המלך, שידע שאלה שהוא גלגול של למד דור
נפשי מקין, ולמד נקם בו טובל קין כשהאמר לו
ליירות על החיה שהיה קין במצוותו, והתקים
בו הפסוק "כִּי שְׁבֻעָתִים יִקְםֶנּוּ". ובשהלכו
תובל קין ולמד לראות בשלום החיה עם
הקרז, ראו שזה הסבא האהוב שלהם, ואו
למד מחה בכפיו בצר עזום, ותובל קין
שהיה ילד ונעמד בין שני כפיו — נמחץ
ונמעך למורות. ועדה וצלה, שהיו צדיקות
באמת, מיד פרשו מלמד, כי לא רצוי להיות
עם רוצח, בפרט שרצה את סבו ובנו.

ולמד לkah אומת לדין-תורה אצל אדם
הראשון, ואדם הראשון פסק להם להשמיע
למד, ואו אמרו עדה וצלה לאדם

הַרְאָשׁוֹן: "וּמָה אַתָּךְ? וְמַדּוּעַ אַתָּה פִּרְשֵׁת
מְאַשְׁתָּךְ הַיְקָרָה חֲווֹה זוּה 130 שָׁנָה?". וְאוֹ
אֲדָם הַרְאָשׁוֹן הִבִּין אֶת טַעַוְתּוֹ הַחֲמוֹרָה וְחִזְרָ
לְאַשְׁתָּוֹ, וְהַזְּלִיד אֶת שְׁתִּים — גַּשְׁמַת מִשְׁהָ
רְאֵשִׁי תְּבוֹתַת מִשְׁהָ שְׁתַּהְבָּל.

כִּי שְׁתַּהְבָּל הָיָה גָּלָגָל נִשְׁלֵל הַבָּל, וְאַחֲרֵכֶם הַתְּגִלְגֵּל
בְּמִשְׁהָ שְׁפָלֵל אֶת כָּל גַּשְׁמֹות יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ
שֶׁגָּאַמֵּר "הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵי", שְׁהָם כּוֹלְלִין אֶת
גַּשְׁמֹות הַעֲרָבָרְבָּן רַב שְׁגָנְקָרָאות "שְׁחוֹרָה" וְאֶת
גַּשְׁמֹות הַצְּדִיקִים הַגִּמְוֹרִים הַגָּנְקָרָאות "גָּאוֹה",
שְׁהָם קְדוֹשִׁים בְּקָדְשָׁת קָדְשִׁים.

וְלֹכִן גָּאַמֵּר "אֶל תַּرְאֹוְנִי נִשְׁאָנִי נִשְׁחַרְחָרָת
שְׁשַׁזְׁפָּתָנִי הַשְּׁמֶנֶשׁ" — כִּי כָל הַרְשָׁעִים הַרְעָ
שְׁלָלָם זוּה בְּבִחִינָת חִיצׁוֹנוֹת "שְׁשַׁזְׁפָּתָנִי
הַשְּׁמֶנֶשׁ" — וְלֹא בְּבִחִינָת פְּנִימִיות. כִּי
הַשְּׁמֶנֶשׁ" הוּא סֹוד הַבְּחִירָה, כִּי הַשְּׁמֶנֶשׁ לֹא
רוֹצֶחֶת לֹרֶחֶת אַחֲרֵי שְׁהָיָא רֹזֶחֶת אֶת כָּל פְּשָׁעָיו
הַעוֹלָם וּבְפִרְטָן נִשְׂרָאֵל, וְעֹזֶלה לִזְבּוֹל —

"שֶׁמֶשׁ יְרֵחַ עָמֵד זְבַלָּה לֹאֹר חֶצְיִיךְ יְהִלְכּוּ לְנִגְהָ
בָּרֶק חֲנִיתָךְ" (חֶבְקָן ג, יא), וְשֶׁמֶשׁ וַיְרֵחַ אַיִּם
מִהַלְכִים עַד שָׁהֵה יְזַרְהָ בְּהֵם חֶצְיִים וְחֲנִיתֹתָה,
וְכֹה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מְחֻדְשָׁ.

כִּי צְדִיקִים אֲמַתִּים אֵין תְּקִדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
מִבֵּיא תְּקִלה עַל יָדָם, כִּי עֲבָרָה גּוֹרָרָת עֲבָרָה,
וּמִקְדָּם אָדָם חֹטֵא בְּשׁוֹגָג וְהַשׁׁוֹגָג גּוֹרֵר אֶת
הַמְזִיד, וְאֵם הָאָדָם אֵינוֹ מְגַרְשֵׁן מִיד אֶת רֹוחָ
הַטְמָאָה מִמְּנָוֶה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים קִיט, סז): "טָרַם
אָעֵנָה אֲנִי שׁוֹגָג", כִּי בְּתַחְלָה הָיִיתִי שׁוֹגָג, כְּמוֹ
לוֹט שָׁהָרְגִּישׁ בְּסֹוף כִּי הָיָה שׁוֹגָג, אָבֶל לֹא
הַשְׁתִּידֵל לְגַרְשֵׁן אֶת רֹוחָ הַטְמָאָה מִמְּנָוֶה וְלֹכֶד
גְּבַשְׁלָ פָּעָם שְׁנִיה, אָבֶל הַצְדִיק הָאִמְתָת שְׁהָנוֹא
בְּבִחִינָת מֹשֶׁה לֹא יִחְטֹא לְעוֹלָם, לֹא בְּשׁוֹגָג
וְכֹל נְשָׁבֵן לֹא בְּמַזִּיד.

